

tiativ, men i hvert fald noget, som man burde sætte i gang så hurtigt som muligt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Troels Ravn.

Troels Ravn (S):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og kvittere for en god og konstruktiv debat, om end det naturligvis er skuffende, at modtagelsen af forslaget ikke umiddelbart har en bred tilslutning.

Nu er det ikke overraskende, at den borgerlige del af Folketinget vil have frivillige grupper og organisationer til at forestå denne opgave med integrationsfamilier. Men skal pæne ord for alvor følges op af handling, er det altså nødvendigt med konkrete tiltag, og frivillighed er ikke vejen på det her område.

Socialdemokraterne ønsker ikke, at Danmark fortsat skal være et samfund, hvor forskellige kulturelle grupper lever isoleret og med egne normer og værdier. Vi ønsker ikke, at der skabes endnu større skel mellem etniske danskere og flygtninge/indvandrere. Socialdemokraterne vil tage et forpligtende medansvar, for at flygtninge/indvandrere kan integreres i det danske samfund og blive en del af vores fællesskab, at børn af flygtninge og indvandrere får en god skolegang, uddannelse og job, at voksne flygtninge/indvandrere får en god bolig og plads på arbejdsmarkedet, og at også flygtninge/indvandrere får et godt liv.

Hvis de forskellige partier i Folketingssalen virkelig vil gøre noget for, at integrationen lykkes, og virkelig mener, at de er fremsynede og handlingsduelige, så er det nu, at de bør komme op af stolene og se på dette forslag med positive øjne.

Det er rigtigt, at nogle organisationer, eksempelvis Dansk Flygtningehjælp, med nogen succes har anvendt en model som den, vi skitserer her i vores forslag. Men det fungerer altså absolut ikke lige godt alle steder. Og det, der bliver sagt, er, at det skal formaliseres, at ordningen skal være forpligtende, og at kommunerne er nødt til at medvirke aktivt. Mange kommuner mener rent faktisk, at en ordning med integrationsfamilier er en god ting. Man siger rundt om i kommunerne, at det er den allerbedste vej til integration, jævnfør min tidligere opstilling af de positive følgevirkninger, og man vil gerne det her.

Jeg glæder mig til de fortsatte drøftelser i Integrationsudvalget vedrørende forslaget og håber således stadig væk på, at den borgerlige del af salen kan overbevises om, at det her forslag fortjener en bedre skæbne, end der lægges op til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 18.20

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af beskæftigelsen blandt etniske minoriteter.
Af Anne-Marie Meldgaard (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Med beslutningsforslag nr. B 35 ønsker forslagsstillerne at fremme en indsats, som skal få flere flygtninge, indvandrere og efterkommere i arbejde. Regeringen er selvsagt enig i målet om, at flere indvandrere og efterkommere skal i arbejde.

Som jeg tidligere har været inde på under behandlingen af den tidligere forespørgsel, F 11, er det regeringens opfattelse, at beskæftigelsen blandt indvandrere og efterkommere fortsat er for lav. Over halvdelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande står uden for ar-

bedsstyrken sammenlignet med ca. 20 pct. af danskerne.

Regeringen kan imidlertid ikke tilslutte sig beslutningsforslaget i dets helhed. En række af de foreslåede initiativer i beslutningsforslaget er allerede helt eller delvist gennemført. Jeg kan bl.a. fremhæve, at der allerede er sket en styrkelse af aktiverings- og undervisningstilbuddene på landets asylcentre, f.eks. med tilbud om værksteds- og sprogkurser, og der er etableret mulighed for virksomhedspraktik til asylansøgere.

I forhold til opkvalificering og danskuddannelse er der allerede mulighed for målrettet undervisningstilbud til sent ankomne. Arbejdsløse udlændinge kan allerede få tilbud om danskuddannelse som led i aktivering, og arbejdspladsdansk kan allerede indpasses som moduler i sprogundervisningen, og der er allerede mulighed for at give tilbud om en optræningsordning med mentorstøtte, f.eks. på social- og sundhedsområdet.

Både udlændinge omfattet af integrationsloven og ledige omfattet af lov om aktiv beskæftigelsesindsats kan allerede modtage vejledning om muligheden for at blive selvstændigt erhvervsdrivende som led i den individuelle kontrakt eller handlingsplan. Der er allerede taget initiativer til en styrkelse af efteruddannelsen af kommunale ledere og medarbejdere på integrationsområdet. Og ved satspuljeaftalen indgået i 2004 blev der afsat midler til at etablere et korps af rollemodeller, en ambassadørordning, som skal medvirke til integration af udsatte og dårligt integrerede udlændinge.

En række andre forslag kan regeringen ikke støtte. Til eksempel kan jeg nævne, at regeringen ikke mener, at der skal laves særlige rekrutteringskampagner mod de videregående uddannelsesinstitutioner. I stedet skal der fokuseres på de uddannelser, hvor der er gode jobmuligheder.

Forslaget om en ny tovholderordning, som bl.a. pålægger virksomheden at udarbejde et langtidsperspektiv for den ansatte i løntilskud, vil give virksomhederne flere byrder. Det kan helt hindre virksomheder i at bruge ansættelser med løntilskud, så det kan regeringen heller ikke være enig i.

Regeringen er enig i, at der skal gøres en indsats mod anden- og tredjegerationsindvandreres frafald på ungdomsuddannelserne. Men fine målsætninger gør det altså ikke alene, og

B 35 siger intet om, hvad der skal til, for at flere gennemfører en ungdomsuddannelse.

Som jeg redegjorde for under behandlingen af F 11, har regeringen i sin integrationsplan, »En ny chance til alle«, præsenteret en række centrale initiativer, som skal styrke integrationsindsatsen, og her er tale om konkrete initiativer.

Som tidligere nævnt lægger integrationsplanen op til en række konkrete forslag, der skal øge arbejdsmarkedstilknytningen blandt indvandrere og efterkommere, og der lægges op til en række konkrete forslag, der skal sikre, at flere unge med anden etnisk baggrund end dansk får en uddannelse.

Regeringen har altså en række konkrete og nye forslag, som skal forbedre integrationen. Det er ikke tilfældet med B 35, og jeg må derfor gentage, at regeringen ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget i dets helhed.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ministeren. Jeg giver ordet til den første ordfører, fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Til dette beslutningsforslag vil jeg ikke holde den store, lange tale. Vi har talt integration hele dagen. Jeg tror, at vi har været hele spektret rundt, og så vil jeg i øvrigt ikke bare stå og gentage, hvad ministeren har sagt. Jeg kan dog sige, at Venstre heller ikke kan gå ind for beslutningsforslaget.

Kl. 18.25

Når jeg sidder og kigger forslaget igennem, kan jeg jo se, at der er nogle ting i det, som selvfølgelig er gennemført af regeringen, og så er der nogle nye tiltag. Der kan jeg se, at der faktisk ligger en linje, en vej, som regeringen nu har vist med det nye oplæg, der er kommet i dag til videre integration. »En ny chance til alle«, som dog tager mere udgangspunkt i, at der skal være både gulerod og konsekvenser, for at tingene hænger sammen, og for at der bliver en balance i integrationen, så vi får virkningerne med.

Når jeg kigger i det her, har jeg svært ved at finde ud af, hvor konsekvenserne er henne. Jeg synes, det er godt, og jeg er sikker på, at der er mange gode intentioner fra Socialdemokratiets og De Radikales side om, hvad man vil opnå og gøre over integrationen. Vi skal bare huske, at vi skal have hele virkningen med, og det vil sige, at der skal være både tilbud og krav. Det vil Venstre se frem til at vi nu får lavet med det nye integrationsoplæg og igen hilse velkommen, at vi

nu skal til at have en forhandling om alle de nye tiltag.

Så set i betragtning af det sene tidspunkt og af, at vi har diskuteret integration hele dagen, vil jeg simpelt hen ikke gennemgå hver enkelt forslag her, men overlade ordet til den næste ordfører.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil slutte mig til den sidste ærede taler og sige, at jeg føler mig noget mørbanket af integrationsdebat. Jeg må også sige, at jeg har en personlig vanskelighed, og det er helt flovt at skulle bekende det, men jeg har kigget i det her meget kortfattede idékatalog, og jeg har faktisk lidt svært ved at forstå det.

Jeg har haft det ligesom kejseren i H.C. Andersens eventyr. Da han ikke kunne se tøjet, kunne han vælge mellem at være dum eller ikke at du til sit embede. Ingen af de to muligheder er jo særlig tillokkende at skulle erkende. Så også af den grund vil jeg gøre det kort.

Jeg vil dog sige, at så meget har jeg forstået, at når man lige har haft sådan neglene i regeringens integrationsudspil, der jo er umådelig konkret, så virker det her utrolig ukonkret og blegt, og det er ligesom ikke rigtig til at se, hvad det skal føre til. Så kan jeg dog også se så meget, at der er ting, der simpelt hen er gennemførte, og andre ting, som ikke virker umiddelbart hensigtsmæssige, så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Jeg giver ordet til næste ordfører, fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Man må virkelig sige, at Socialdemokraterne og De Radikale også har været i tænkeboksen, for det er jo ikke konkrete forslag, det skorter på i det her beslutningsforslag. Men som det også blevet sagt tidligere, er det jo sådan, at noget allerede er mere eller mindre gennemført, andre ting er foreslået med det nye forslag, som regeringen er kommet med, og så er der noget, som vi Konservative ikke kan støtte og ikke tror er effektive nok.

Jeg vil såmænd foreslå også på baggrund af, at vi har haft den lange debat i forbindelse med forespørgslen, at man tager de her punkter med,

når man skal diskutere den fremtidige politik, som skal udmøntes på integrationsområdet. Der håber jeg da, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne vil være offensive og så bringe nogle af de her emner ind i debatten.

Men det korte af det lange er, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det her beslutningsforslag, som det ligger.

Kl. 18.30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Danmark er der i dag 181.650 ledige, heraf er 156.231 danskere med dansk baggrund, og 25.329 er indvandrere eller efterkommere af indvandrere. Fra 1992 til 2001 er arbejdsløsheden blandt indvandrere og efterkommere faldet med ca. 40 pct. til ca. 12 pct. Siden er udviklingen stagneret.

I Det Radikale Venstre er vi meget optaget af at fortsætte den reformkur, som vi startede i 1990'erne med opstramning af arbejdsmarkedspolitikken, med aktiveringsloven og integrationsloven. B 35 skal ses i den sammenhæng. Der er brug for nye initiativer for at bevare velfærd. For at opretholde den nuværende økonomiske udvikling, herunder 2010-planens mål for gældsafvikling, skal der inden 2010 skabes mange tusinde nye job. Vi er meget langt fra at nå det mål. Derfor er det vigtigt, at også danskere med udenlandsk baggrund får de bedst tænkelige muligheder for at bidrage til det danske samfund.

En netop offentliggjort evaluering af integrationsarbejdet på asylcentre viser, at der stadig er meget at gøre her. Det er f.eks. stadig sådan, at den kompetenceafklaring, der foregår på asylcentre, ofte ikke går videre til de kommunale sagsbehandlere. Det betyder, at der spildes en masse tid på at afklare den enkelte flygtningskvalifikationer to gange. Det sinker integrationen. Der er brug for en ekstra indsats på det område.

Der er ligeledes behov for en meget hurtigere sagsbehandling, så flygtninge ikke sidder i årevis på et asylcenter, hvor de kan ende med at blive mere syge, end de var, da de ankom. Sagsbehandlingstiden skal selvfølgelig ned. Vores udgangspunkt er, at den skal ned på 6 måneder.

Vores ønske er endvidere, at der iværksættes et forsøg med 1-årige lynkurser for flygtninge,

som vurderes at have nemt ved at klare sig i det danske samfund. Ideen har vi fra Canada, hvor man lægger vægt på, at flygtninge så hurtigt som muligt skal i gang med en normal tilværelse.

På uddannelsesområdet er der brug for en bred vifte af initiativer. Vi foreslår eksempelvis, at der oprettes en mentorordning, således at alle unge, som er i fare for at droppe ud af uddannelsessystemet, får tilknyttet en mentor, et menneske, som den unge har tillid til, og som følger og støtter ham eller hende, indtil der er opnået en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er også en afgørende metode til at sikre, at mange flere unge overhovedet får en ungdomsuddannelse.

På arbejdsmarkedsområdet drejer det sig om at gøre indgangen til arbejdsmarkedet meget nemmere. Det kræver, at alle på arbejdsmarkedet tager et medansvar for at udvikle et arbejdsmarked, som giver plads til mangfoldighed, som giver plads til alle.

I de kommende år skal vi være endog meget opmærksomme på, at udviklingen vil føre mange ufaglærte job væk fra Danmark. Hvis Folketingets flertal bare lader udvikling være udvikling, vil det komme til at gå hårdt ud over den sociale balance. Vi vil få et samfund, hvor det bliver stadig vanskeligere at klare sig for den gruppe mennesker, som ikke har en uddannelse. Det problem vil ramme både indvandrere og etniske danskere.

For øjeblikket ser det desværre sådan ud, at samfundets opsplitning er et spørgsmål om forholdet mellem indvandrere på den ene side og danskere på den anden side. I ly af den tendens er der fare for, at der udvikler sig en helt anden og alvorligere opsplitning, en opsplitning mellem de veluddannede og alle de andre. Der er fare for, at vi udvikler et samfund, hvor en gruppe borgere aldrig får en chance på arbejdsmarkedet.

Bekæmpelsen af den udvikling er ikke blot et spørgsmål om integration af indvandrere. Det drejer sig om at skabe et Danmark, hvor der er job og muligheder også for dem, som ikke er et hundrede ti procent effektive, eller som ikke har kræfter til at tage en lang uddannelse. Det kræver, at politikerne styrer og skaber udviklingen i stedet for blot at bestyre den. Det kalder på reformer og nytænkning.

Kl. 18.35

Plads, rummelighed, tolerance er de værdier, som skal fremmes, hvis vi skal udvikle Danmarks velfærd, samtidig med at mange flere

mennesker får reel mulighed for at stå på egne ben.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til næste ordfører, hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Det er også sådan i korthed, for som det også tidligere er blevet sagt, har vi jo haft en meget intens og detaljeret debat omkring integration i løbet af dagen i dag.

Vi har jo sådan set fået inspiration samme sted, som fru Elsebeth Gerner Nielsen også har, nemlig fra Canada, til en lang række af de politiske papirer og politiske linjer, vi i SF har vedtaget for nogen tid siden, og kan derfor langt hen ad vejen tilslutte os de tanker og ideer og forslag, der ligger i det her forslag.

Vi vil jo gerne have, at asylansøgere kan komme i gang med arbejdet tidligere end efter 6 måneders ophold, netop fordi der er mange af dem, der jo sådan set kommer hertil og har været i gang tidligere, og fordi det bedste sådan set er, at de kommer i gang igen med det samme, også mens deres sagsbehandling foregår, frem for at de venter på asylcentrene, og heller ikke nødvendigvis venter i 6 måneder, som det her forslag lægger op til.

Så uden at gå for meget i detaljer med de enkelte pinde er der mange af de her elementer i forslaget, som vi synes er meget interessante, og vi vil gerne støtte det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til næste ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Min indledende bemærkning om det her forslag er, at det lider under en af de svagheder, som vi desværre alt for tit er ude for, når vi snakker beskæftigelse, og det er, at der ikke er nogen bud på nye job. Det er nu engang sådan, at forudsætningerne for, at flere kan komme i arbejde, er, at der er arbejde til dem. Derfor kunne man godt mene, at vi burde se på, hvordan vi skaber nogle job, som er målrettet til nogle af de grupper af flygtninge og indvandrere, som i dag står uden for arbejdsmarkedet.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det her forslag til gengæld indeholder en lang række positive ting, som gør, at vi i hvert fald som udgangspunkt er positive over for det samlede be-

slutningsforslag. Det er vi, fordi tilgangen til, hvordan vi får flere flygtninge og indvandrere til at komme tættere på arbejdsmarkedet, langt hen ad vejen er baseret på tilbud og er baseret på at få også arbejdspladser og virksomheder inddraget i, hvordan man kan få folk ind på arbejdsmarkedet.

Jeg vil bare nævne nogle få eksempler: Forslaget om mentorordninger, det, som man også kunne kalde en form for sidemandsoplæring, som vi fra Enhedslistens side bakker varmt op om; forslaget om at have specielt arbejdspladسدansk og dansk, der bliver målrettet de beskæftigelsesopgaver, som ligger, som er et andet godt forslag blandt dem, der ligger her. Og endelig vil jeg nævne forslaget om, at det skal være muligt efter 6 måneder at komme ud på det ordinære arbejdsmarked og ikke være henvist til passivitet eller til blot at være aktiveret.

Når det er sagt, er der selvfølgelig også nogle punkter i det her forslag, som vi er mindre positive over for, men som vi i hvert fald kan se på under udvalgsbehandlingen.

Alt i alt vil jeg sige, at det her forslag i modsætning til, hvad vi har set fra regeringens side, er præget af lidt flere visioner, er præget af meget mere tilbud og meget mindre pisk end det, der ligger i regeringens integrationsudspil. Med disse ord vil vi gå positivt ind i behandlingen af forslaget.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Blot for at sige at jeg håber, Enhedslisten er opmærksom på, at det her forslag sådan set kun handler om udbudssiden på arbejdsmarkedet og ikke efterspørgselssiden. Altså, vi beskæftiger os ikke her med, hvordan vi øger efterspørgslen efter arbejdskraft. Der er der nogle helt andre ting, der skal til, og det håber jeg at vi også kan få en diskussion af, også med regeringen, på et tidspunkt, for det er jo det store problem også i forhold til regeringens integrationsudspil, at man overhovedet ikke beskæftiger sig med efterspørgselssiden.

Der håber jeg også, at Enhedslisten er opmærksom på, at det er nødvendigt at ændre på skattestrukturen, hvis vi skal øge efterspørgslen på arbejde f.eks. i servicesektoren, hvor der samtidig er mulighed for at oprette ufaglærte job.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror nok også, at jeg i min ordførertale fik gjort opmærksom på, at det her kun er udbudssiden. Det, vi bare siger fra Enhedslistens side siger, er, at hvis vi skal øge beskæftigelsen, er det fuldstændig nødvendigt, at vi ser på udbudssiden, altså udbuddet af antallet af job.

Hvordan de skal etableres, hvordan vi får flere job i det her samfund, er en anden diskussion. Og det kan godt være, vi ikke er enige med Det Radikale Venstre om metoderne, men vi er i hvert fald enige om én ting, og det er, at det er nødvendigt, at der bliver skabt flere job, hvis vi skal have flere i beskæftigelse.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Det var oprindeligt fru Mette Frederiksen, der skulle være ordfører på denne her sag, men hun er på grund af klokkeslættet blevet optaget af andet politisk arbejde, så jeg vil prøve at samle op på det, vi har diskuteret eller som jeg har lyttet til nu her.

Men inden jeg gør det, vil jeg understrege, at det for forslagsstillerne er meget vigtigt at få sagt, at vi jo alle ønsker at skabe et homogent og harmonisk samfund, et samfund, som alle bidrager til, men også et samfund, som alle får mulighed for at bidrage til og ikke et så opsplittet samfund, som vi desværre ser en øget tendens til i dag.

Jeg kan selvfølgelig tælle, det skal man kunne, når man er herinde, om ikke andet skal man kunne tælle til 90, og jeg er i hvert fald startet med at kunne sætte nogle minusser på bestemte partier og også en minister i forhold til forslaget som helhed. Men jeg lytter også til, at der trods alt er nogle holdninger, som går i den positive retning, ikke mindst hos De Konservatives ordfører, fru Henriette Kjær, som var meget positiv over for nogle af tiltagene.

Til dem, som har kritiseret forslaget lidt mere sønder og sammen og henvist til regeringens udspil, er jeg altså nødt til at gøre sådan lidt opmærksom på de historiske fakta. Forslaget her er jo en genfremsættelse, og det er produceret, før man i det hele taget var begyndt at sætte pennen på papiret til regeringens udspil »En ny chance til alle«.

Så derfor er der jo ikke noget at sige til, at når man kommer med et forslag, måske godt inspireret af, at der skulle være en integrationsdebat i dag, godt inspireret af de mange beslutningsforslag, så er det jo fint nok at henvise til sit eget forslag, men det var jo ikke blevet produceret, da beslutningsforslagene, vi har drøftet i dag, blev sat på dagsordenen. Så selv om man ikke opnår enighed, når det gælder beslutningsforslag, så har de givet været medvirkende årsag til, at regeringen er kommet med sin plan. Og det er jo godt, for så er der flere forslag, man kan drøfte ind i det.

Hvad angår enkelte af bemærkningerne, har jeg brug for at sige til hr. Jesper Langballe fra Dansk Folkeparti, der ligesom siger, at det her det er kejserens nye klæder, og at vi bare pakker alle ind, der blev ikke sagt i vat i dag, at jeg synes, jeg vil understrege, selv om hr. Jesper Langballe ikke er i salen i øjeblikket, at forslaget her netop ikke kun er for at vise hensyn og for at vise tilbud, det er også for at give en værdighed til mennesker. Vi har brug for deres ressourcer i samfundet, men vi siger også, at hovedansvaret for succesfuld integration ligger hos den, der skal integreres.

Så det er ikke kun en opfordring til, at man skal sidde passiv og vente på at blive integreret. Man skal selv bidrage til at være med i en integrationsproces, men for at man kan bidrage selv, skal der altså være nogle flere muligheder end dem, der er til stede i dag. Og det er også derfor, at listen med de mange muligheder er listet op i beslutningsforslaget. Det er, for at man så kan gå ned og drøfte, hvordan de bliver omsat i virkelighed.

Jeg tror, vi skal fortsætte debatten i relation til beslutningsforslaget her. Jeg vil også gerne se det i sammenhæng med regeringens udspil »En ny chance til alle« og de andre beslutningsforslag her. Så hvis der er vilje, så er der garanteret også en vej på tværs af beslutningsforslagene og de andre ting, der har været drøftet i dag, til at nå nogle konkrete mål og dermed også nå en bedre integration og et mere harmonisk samfund, end det, vi ser lige nu.

Kl. 18.45

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunale madordninger.

Af Pia Kristensen (DF) m.fl.
(Fremsat 1/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

I beslutningsforslaget foreslår Dansk Folkeparti, at regeringen pålægges at gennemføre en landsdækkende undersøgelse inden den 30. juni 2006 af, hvordan man effektivt sikrer bedre kommunale madordninger for pensionister. Af forslaget fremgår en række målsætninger med undersøgelsen, som jeg i det store og hele kan tilslutte mig.

Jeg er enig i, at der skal føres en helhedsorienteret madpolitik, som tager hensyn til socialt samvær ved deltagelse i tilberedningen og spisningen. Ældre mennesker er forskellige og har forskellige ønsker og ernæringsbehov. Det gælder både, hvem de spiser med, og hvad de spiser.

Jeg er enig i, at der skal lægges vægt på kvaliteten af og ernæringsindholdet i maden. Særlig for mange ældre er måltidet vigtigt. Det er selvfølgelig vigtigt for os alle, men netop for de ældre har det en særlig stor betydning for den enkeltes sundhed og velbefindende i dagligdagen.

Jeg er også enig i, at alle ældre, som er visiteret til madservice, også skal have råd til at benytte sig af den. Men jeg mener også, at alle, enten ved at de selv betaler eller med tilskud fra kommunen, f.eks. i form af et personligt tillæg, har råd til den mad.